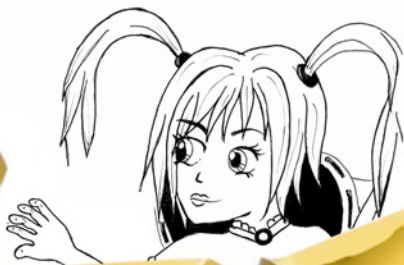

Markéta Tomková
Natálie Plachá

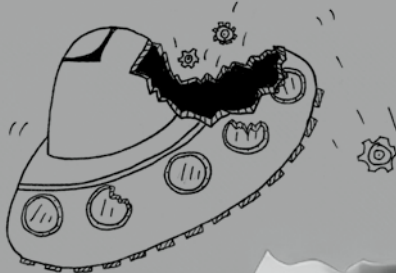
DENÍK Z BUDOUCNOSTI

bamb**ook**

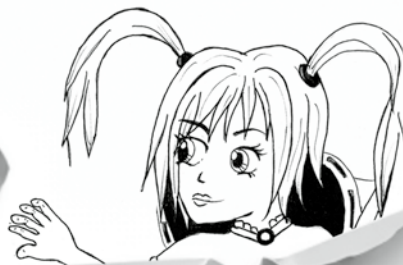

bamb**oo**k[®]

Markéta Tomková
Natálie Plachá

DENÍK Z BUDOUCNOSTI

bamb**ook**

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

Markéta Tomková

DENÍK Z BUDOUCNOSTI

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bamb6ok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8666. publikaci

Ilustrace Natálie Plachá

Fotografie Josef Plachý

Korektury Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 104

Vydání 1., 2023

Tisk Iva Vodáková – Durabo

© Grada Publishing, a.s., 2023

Cover Illustration © Natálie Plachá, 2023

ISBN 978-80-271-7028-9 (pdf)

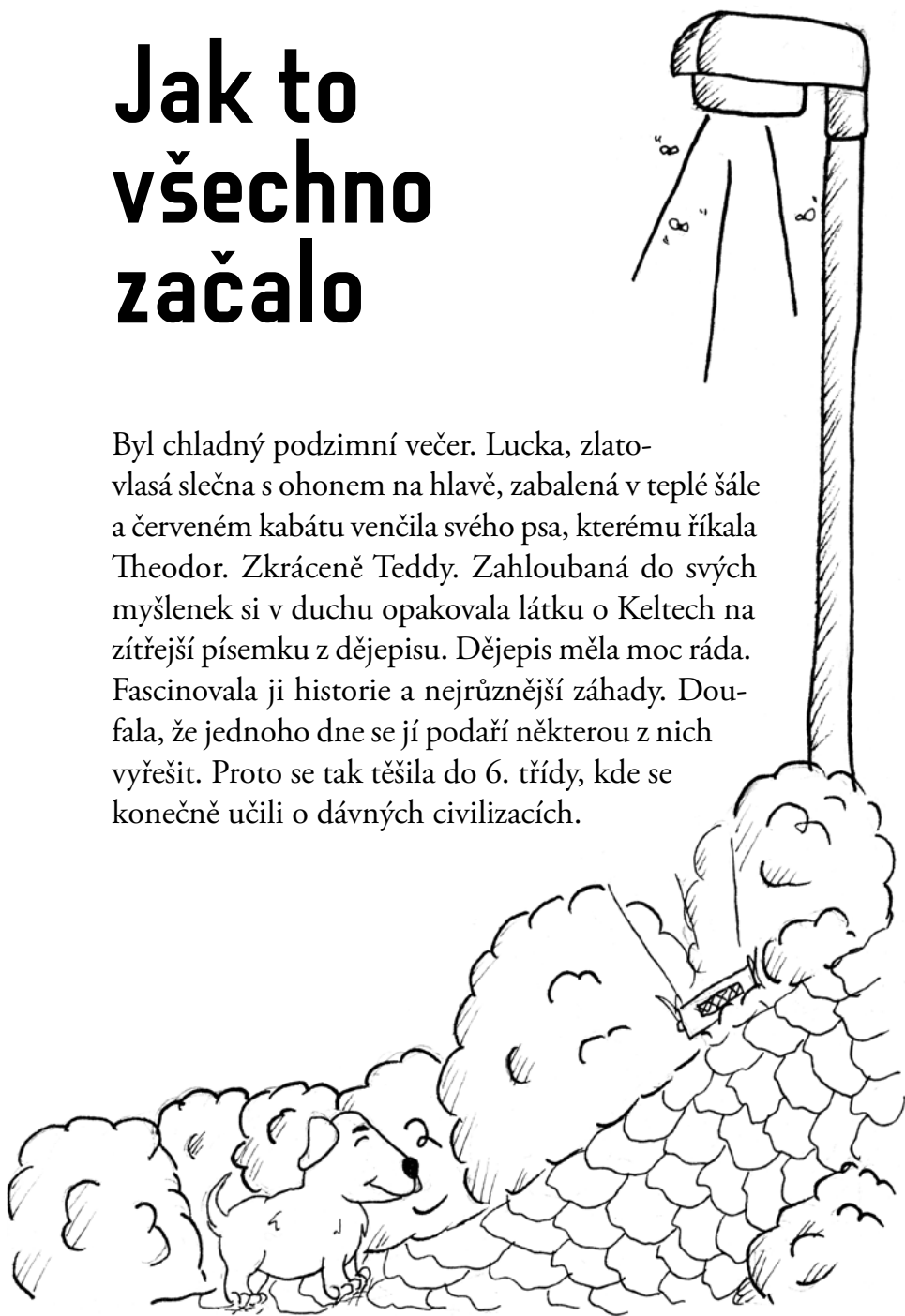
ISBN 978-80-271-3577-6 (print)

Obsah

Jak to všechno začalo	7
První zápis	11
Expedice mamutí	13
Čaj s faraonem	19
Robot zachránce	24
Černí pasažéři	34
Matějův kontraband	43
Cestovatel časem	50
Codex gigas	56
Havárie	70
Zážitekový kemp	77
Setkání	93

Jak to všechno začalo

Byl chladný podzimní večer. Lucka, zlatovlasá slečna s ohonem na hlavě, zabalená v teplé šále a červeném kabátu venčila svého psa, kterému říkala Theodor. Zkráceně Teddy. Zabloubaná do svých myšlenek si v duchu opakovala látku o Keltech na zítřejší písemku z dějepisu. Dějepis měla moc ráda. Fascinovala ji historie a nejruznější záhady. Doufala, že jednoho dne se jí podaří některou z nich vyřešit. Proto se tak těšila do 6. třídy, kde se konečně učili o dávných civilizacích.

„Tak znova,“ nadechla se čerstvého vzduchu, „kořeny keltské kultury sahají do období 1500 před naším letopočtem...“

Teddy právě označkoval už několikátý keřík, zvedl hlavu, zavrtěl ocáskem a hlasitě štěkl do tmy. V tu chvíli si Lucka všimla, že kousek od nich ve vysoké trávě něco svítí.

„Ty jo, co ti lidi dneska nevyhodí. A podívejme se! Funkční baterka! Ta se bude hodit,“ usmála se a zvedla ji. Hledala tlačítko, kterým by ji mohla vypnout, ale žádné nenašla. „Podívám se doma,“ rozhodla a strčila ji do kapsy. Prošla ještě jednou celou ulici, aby si odrecitovala připravenou látku. A ve chvíli, kdy byla konečně spokojená a Teddy dostatečně obeznámen se všemi novými pachy, které zachytil do svého vlhkého čenichu, vydali se domů.

V pokoji se převlékla do pyžama, sáhla do kapsy kabátu a položila svítící baterku na stůl. Pozorně si ji prohlížela. „Ha! Našla jsem tlačítko. Výborně!“ řekla své kočce Cookie. „Jsem dobrá, sleduješ to?“

Šedo-černá kočka se na předmět chvíli dívala, pak si vyskočila Luce do klína a stočila se do klubíčka. Vzápětí se ozvalo předení.

„Jsi spokojená, co?“ řekla dívka a zmáčkla tlačítko. V tu chvíli se baterka rozpúlila. V jedné polovině byla miniaturní klávesnice a z té druhé se promítal hologram.

„Pro pokračování řekněte heslo,“ promluvil ženský hlas.

Lucka se v první chvíli tak lekla, že jí předmět málem vypadl z ruky. „Ja-jaké heslo?“ vykoktala spíš pro sebe.

„Vaše heslo, abych se mohla otevřít a pustit vás do vašeho deníku,“ řekla baterka.

„O-o-omlouvám se, já si nějak nemohu vzpomenout. Nebyla by tu nápověda?“ vyhrkla ze sebe Lucka. „Ale jistě. Samozřejmě. Nápověda zní: jaký předmět vás ve škole baví nejvíce?“

„Dějepis!“ vypadlo z ní automaticky, ani nad tím nepřemýšlela.

„Heslo přijato. Vítejte, Sáro!“

Lucka polkla naprázdno a zírala na tu věc s otevřenou pusou. „Hu-hustý,“ koktala.

Hologram ukazoval prázdnou stranu. Když však na klávesnici klikla na šipku vlevo, objevila se strana plná textu.

Po chvíli zjistila, že je možné dostat se i do různých složek, ve kterých byly fotky, videa, plánky a další poznámky, kterým ale nerozuměla.

„Copak to tady máme? Vypadá to jako nějaké poznámky do dějpisu, Cookie. Sára asi bude nějaký šílený vědec. Šprtám se tu o Keltech a zrovna o nich tu má celou složku. Bude se hodit. Co tady máme dál? Starověký Egypt, středověk...“

Lucka se s nadšením prohrabovala v materiálech, soustředěním se jí vraštilo obočí. Po chvíli si zklamaně povzdechla: „Já se v tom ale vůbec nevyznám, Cookie. Takže se pojďme podívat na ten deníček naší vědkyně Sáry hezky od začátku.“

Pustila se do čtení.